DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-93-2

УДК 336.71:004

НЕОБАНКИ В ЦИФРОВІЙ ЕКОНОМІЦІ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

NEOBANKS IN THE DIGITAL ECONOMY: CHALLENGES AND PROSPECTS

Бондаренко Лідія Петрівна
кандидат економічних наук, доцент,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3313-3569

Вітер Дар'я Віталіївна
здобувачка освітнього ступеня «бакалавр»,
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: https://orcid.org/0009-0001-7571-8506

Bondarenko Lidiia, Viter Daria
Lviv Polytechnic National University

У статті досліджено роль необанків як нового сегмента фінансового ринку та їхній вплив на підходи до обслуговування клієнтів, конкурентне середовище у банківському секторі й швидкість оновлення фінансових сервісів. Основну увагу зосереджено на питаннях, які постають разом із розвитком необанкінгу: дистанційна ідентифікація клієнтів, контроль транзакцій, фінансовий моніторинг, вимоги до AML-процедур і кіберзахисту. Розглянуто досвід провідних цифрових банків та обґрунтовано, що подальше зростання сегмента залежатиме не лише від технологій, а й від готовності регуляторного середовища адаптуватися до нової моделі банківського бізнесу. Зроблено висновок, що необанки є індикатором ширших структурних змін у сучасній фінансовій системі та визначено основні виклики цифрового банкінгу у майбутньому.

Ключові слова: необанки, цифровий банкінг, фінтех, фінансовий моніторинг, банківське регулювання, AML-контроль, кіберзахист.

Neobanks are gradually becoming a visible and influential segment of the financial market, changing the way banking services are delivered, lowering barriers to entry for new and underserved customers, and reshaping competition in the sector. This article looks at neobanks as a business model built around mobile platforms, remote interaction with customers, fast onboarding, and automated financial operations. In this format, the value of a bank is increasingly measured not by the size of its branch network, but by the speed of service, simplicity of the interface, cost efficiency, and the ability to integrate everyday financial functions into a single digital environment. This shift is altering customer expectations and putting pressure on traditional banks to accelerate their own digital transformation. The paper focuses on the practical issues that accompany the rise of digital-only banking. Special attention is paid to remote customer identification, transaction control, financial monitoring, AML procedures, and cybersecurity risks. Unlike traditional banks, neobanks operate without physical infrastructure, which shifts the entire burden of compliance and risk management onto digital tools and automated systems. These issues are becoming more important as neobanks scale up and handle larger transaction volumes in real time. The article argues that the expansion of neobanking creates not only new market opportunities but also new supervisory challenges, since many traditional regulatory approaches were designed for banks with physical branches and direct customer contact. It is emphasized that the future of neobanks will depend on more than technology alone. Sustainable growth in this segment requires a regulatory framework that responds to high-speed digital operations, stronger financial monitoring tools, reliable cyber protection, and clearer legal rules for digital banking services. It is concluded that neobanks should be viewed not simply as a convenient banking format, but as an important indicator of broader structural change in the contemporary financial system.

Keywords: neobanks, digital banking, fintech, financial monitoring, banking regulation, AML control, cybersecurity.

© Бондаренко Л. П., Вітер Д. В., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Постановка проблем. Банківський сектор уже кілька років змінюється значно швидше, ніж класичні підходи до його регулювання. На цьому тлі особливо помітно зростає роль необанків, які будують свою роботу не навколо відділень, а навколо мобільного застосунку, дистанційного сервісу та автоматизованих фінансових операцій. Для клієнта така модель означає швидший доступ до послуг, простіший інтерфейс і менше часових витрат. Разом із тим активне зростання необанкінгу виявило і низку питань, які не мають суто технічного характеру. Йдеться про належну перевірку клієнта при дистанційному відкритті рахунків, своєчасне виявлення сумнівних операцій, ефективність фінансового моніторингу, дотримання вимог у сфері протидії відмиванню коштів, а також захист цифрової інфраструктури від зовнішнього втручання та технічних збоїв. У зв'язку з цим необанки слід розглядати не лише як зручний формат сучасного банківського обслуговування, а як окремий сегмент фінансового ринку, розвиток якого безпосередньо пов'язаний із питаннями правового регулювання, наглядової практики та фінансової безпеки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми цифрової трансформації банківського сектору та фінансової системи є об'єктом наукового інтересу багатьох економістів. Зокрема, варто звернути увагу на останні дослідження. Наприклад, М.В. Болдуєв, О.В. Болдуєва та О.Г. Лищенко [1] вивчають вплив штучного інтелекту, великих даних і платформних сервісів на трансформацію світової банківської системи. Автори наголошують, що ці технології позбавляють мережу відділень статусу головної конкурентної переваги банку. У роботі С.В. Науменкова, С.В. Міщенко [3] систематизовано організаційно-технологічні зміни банківських систем в умовах цифровізації та проаналізовано моделі цифрових і онлайн-банків. Також автори виокремлюють головні проблеми, що стримують цифрову трансформацію банківського сектору в Україні, наприклад недостатність законодавчого регулювання, низький рівень надійності цифрової інфраструктури та кібербезпеки, а також невисокий рівень довіри клієнтів до нових банківських форматів. Питанню державного регулювання присвячено дослідження М.В. Кочерова [2], який аналізує регулювання банківського сектору України в умовах цифрової трансформації та роль дистанційних сервісів в умовах воєнного стану. А от, наприклад, М. Дубина, О. Попело та О. Тарасенко [4] аналізують сутність і структуру фінансової системи через інституційний підхід, обґрунтовуючи вплив цифровізації на трансформацію основних інститутів фінансової системи та на формування фінансової поведінки економічних агентів.

Це ще раз підтверджує активний та постійний інтерес науковців до цієї сфери, особливо в останні роки, коли діджитал процеси у вітчизняному банкінгу відбувалися особливо швидко.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Водночас питання економічної природи необанків, ризиків фінансового моніторингу та особливостей їх регуляторного режиму залишаються недостатньо конкретизованими й потребують окремого дослідження. Саме тому важливими є подальші дослідження у даному напрямку.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження необанків як сучасної цифрової моделі банківської діяльності, визначення особливостей їх функціонування в умовах трансформації фінансової системи, а також аналіз регуляторних викликів, ризиків фінансового моніторингу та перспектив подальшого розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цифрова трансформація банківського сектору не зводиться до перенесення окремих операцій у мобільний застосунок. Її зміст полягає у зміні способу створення, просування та супроводу банківського продукту, коли ключова частина взаємодії з клієнтом відбувається без фізичного контакту, а рішення дедалі частіше приймаються на основі цифрових даних, алгоритмів і віддалених каналів зв'язку. Саме в цьому контексті М.В. Болдуєв, О.В. Болдуєва та О.Г. Лищенко слушно наголошують, що сучасна банківська система перебудовується під впливом штучного інтелекту, великих даних, блокчейн-рішень і платформних сервісів, які змінюють не лише технічний бік банківських операцій, а й саму конфігурацію конкуренції на фінансовому ринку. Таким чином, цифрові технології поступово позбавляють мережу відділень статусу головної конкурентної переваги, натомість висуваючи на перший план швидкість обслуговування, доступність сервісу та здатність установи адаптуватися до поведінки клієнта в режимі реального часу [1, с. 22].

Така постановка питання є принципово важливою для розуміння природи необанків, адже вони виникли не як допоміжний онлайн-канал традиційного банку, а як окрема модель

фінансової установи, побудована навколо цифрової інфраструктури. Саме тому необанк доцільно розглядати як продукт нового етапу розвитку банківської системи, у межах якого змінюється не форма подання послуги, а її організаційна основа. Ця теза узгоджується і з висновками Deloitte, де цифрова зрілість банків оцінюється вже не кількістю функцій, а якістю клієнтського досвіду, безшовністю ключових процесів і здатністю банку зосередитися на core functionalities замість механічного нарощування опцій [6].

Варто сказати, що цифровізація банківського сектору не відокремлюється від загальної логіки еволюції фінансової системи. Це дає підстави розглядати необанки не як ізольований технологічний феномен, а як закономірний результат поєднання глобалізаційних процесів, поширення цифрових сервісів та зміни очікувань клієнтів щодо швидкості й зручності фінансових операцій. Для українського ринку ця обставина має особливе значення, оскільки цифрові канали банківського обслуговування тут розвивалися дуже інтенсивно, а готовність споживача до дистанційної взаємодії з банком сформувалася швидше, ніж окремі нормативні підходи до повноцінного регулювання цифрових фінансових моделей. У цьому сенсі необанк є не лише продуктом технологічного прогресу, а й індикатором зміни інституційної поведінки на ринку.

Цифрова трансформація банківської системи змінює не лише канали обслуговування, а сам характер банківської діяльності, оскільки значна частина процесів переходить у режим автоматизованого, віддаленого та даноцентричного функціонування. Саме в цій площині доцільно пояснювати відмінність між традиційним мобільним банкінгом і необанком. Якщо мобільний банкінг може залишатися лише сервісною надбудовою над класичною інфраструктурою, то необанк організований інакше: у ньому мобільний застосунок, цифровий інтерфейс, електронна ідентифікація та обробка транзакцій становлять основу всієї бізнес-моделі. У цифровізації банку доцільно вбачати не технічне спрощення окремих процедур, а зміну логіки банківської присутності на ринку. У цій новій системі клієнт оцінює банк не за місцезнаходженням відділення чи результатом взаємодії з персоналом, а за швидкістю здійснення операцій, якістю інтерфейсу, стабільністю застосунку, простотою платежів і наявністю додаткових сервісів. Компанія Deloitte в одному зі своїх досліджень чітко вказує, що саме ці критерії відрізняють цифрових чемпіонів, які здатні забезпечити своїм клієнтам безперервність, персоналізацію та ефективність базових сервісів [6]. Тому необанки є не просто сучасним банком без відділень, а справжньою фінансовою платформою, що конкурує на рівні користувацького досвіду, швидкості рішень та якості цифрового середовища.

Таким чином, цифрова економіка не лише модернізує чинні фінансові інструменти, а спричиняє інституційні трансформації всієї фінансової системи, у межах яких змінюються функції посередників, форми взаємодії між учасниками ринку та способи створення фінансової цінності. Це дозволяє точніше оцінити місце необанків. Необанк набуває вартості для користувача не лише через банківську ліцензію чи доступ до рахунку, а через здатність поєднати в одному цифровому середовищі кілька сервісів, які раніше існували розрізнено. У цьому сенсі цифрова трансформація породжує нову логіку лояльності: клієнт залишається з тією установою, яка краще інтегрована у його щоденну фінансову поведінку. Саме тому необанки стали одним із найбільш помітних проявів інституційної перебудови фінансового ринку, а не випадковим продуктом технологічної моди [4; 7].

Показово, що глобальна динаміка fintech-ринку створює для розвитку необанків не лише технологічне, а й інвестиційне підґрунтя. За даними компанії KPMG, після трьох років спаду глобальний ринок фінтех-інвестицій у 2025 році нарешті відновив зростання. Так, загальний обсяг вкладень сягнув 116 млрд $ при 4719 угодах, проти 95,5 млрд $ у 2024 році. Проте, спостерігається зсув інтересів інвесторів, які все більше концентрують капітал на великих зрілих платформах, а не на ранніх стартапах. З іншого боку, у своєму звіті компанія KPMG окремо відзначає суттєве зростання інтересу до regtech та AI-рішень, що прямо пов'язано з потребою фінансового сектору підвищувати ефективність комплаєнсу, контролю ризиків та внутрішньої операційної стійкості [7]. Тобто розвиток необанків спирається не тільки на попит з боку клієнтів, а й на глобальне формування технологічного ринку рішень у фінансах, що також значно впливає на масштабування цифрового банкінгу. У цьому контексті fintech уже не можна сприймати як зовнішнє середовище для банків. Він стає внутрішньою умовою функціонування банків нового типу. Саме тому необанк є водночас і банківською установою, і плат-

формою, і споживачем regtech- та data-driven-рішень, без яких його зростання неможливе.

Теоретичні висновки підтверджуються практикою найбільших цифрових гравців. Так, річний звіт Revolut за 2025 рік опублікував рекордні фінансові показники. Наприклад, виручка зросла на 46% до £4,5 млрд, прибуток до оподаткування – на 57% до £1,7 млрд, а роздрібна клієнтська база збільшилась на 30% до 68,3 млн осіб. Варто відзначити, що Revolut конкурує не лише з самими банками, а також намагається міняти цифрові звички клієнтів, перетворюючи цифрові операції у щоденну фінансову рутину [10]. Схожу тенденцію демонструє також і компанія N26, яка за підсумками 2025 року вперше в своїй історії завершила рік із чистим прибутком: виручка зросла на 13% до €501,6 млн, а кількість активних клієнтів збільшилась на 16% до 5,6 млн осіб [8].

Для глибшого розуміння бізнес-моделей необанків та їхньої різноманітності наведемо порівняльну характеристику найбільших гравців ринку (табл. 1).

Таблиця ілюструє кілька неочевидних речей. Попри те що необанки діють на абсолютно різних ринках: від Латинської Америки до України всі чотири вже є прибутковими або досягли цього вперше у 2025 році. Це важливо, бо ще кілька років тому домінував скепсис щодо самої можливості заробляти в цифровому банкінгу без відділень і кросс-продажів. Масштаби при цьому суттєво різняться: Revolut обслуговує понад 68 млн клієнтів у 35 країнах, тоді як Monobank зосереджений виключно на Україні, але саме він є найяскравішим прикладом того, як необанк може стати домінуючим гравцем на локальному ринку. Спільним для всіх є повністю дистанційна ідентифікація. Саме тут перетинаються технологічна перевага і головний регуляторний виклик.

Проте зі збільшенням клієнтської бази й операційних обсягів зростають також і ризики, наприклад підвищується в рази складність комплаєнс-процедур, адже масштабування цифрового сервісу автоматично підвищує навантаження на фінансовий моніторинг, внутрішній контроль та системи виявлення шахрайства.

При цьому регулювання банківського сектору в умовах цифрової трансформації не може залишатися в межах інструментів, сформованих для установ із фізичною інфраструктурою, паперовим документообігом і порівняно повільними операційними циклами. Нові технологічні формати потребують іншої логіки нагляду, у якій регулятор має працювати не тільки з фінансовими показниками установи, а й з параметрами її цифрової стійкості, якості ідентифікації клієнтів, алгоритмами контролю транзакцій і внутрішніми комплаєнс-системами [2, с. 272]. Саме тут виникає центральний регуляторний виклик необанкінгу. Якщо традиційний банк міг компенсувати недоліки цифрових процесів фізичною присутністю працівника, документарною перевіркою чи операційною сегментацією, то необанк змушений покладатися на віддалену ідентифікацію, автоматичні фільтри, ризикові сценарії та цифрову аналітику. Це суттєво змінює вимоги до нагляду. Регулятор має перевіряти не лише відповідність формальним нормам, а й дієздатність самої цифрової моделі

Таблиця 1

Порівняльна характеристика провідних світових необанків

Показник	Revolut (Велика Британія)	N26 (Німеччина)	Nubank (Бразилія)	Monobank (Україна)
Рік заснування	2015	2013	2013	2017
Клієнтська база (2025)	68,3 млн	5,6 млн	114 млн	~9 млн
Дохід (2025)	£4,5 млрд	€501,6 млн	$11,5 млрд	н/д (публічно)
Прибутковість	так	Вперше у 2025	так	так
Ключовий продукт	Мультивалютна картка, крипто	Поточний рахунок, інвестиції	Кредитна картка, кредити	Поточний рахунок, кредити
Географія	35+ країн	24 країни	Латинська Америка	Україна
Модель ідентифікації	Дистанційна (відео+AI)	Дистанційна (відео+AI)	Дистанційна (AI)	BankID / Дія

Джерело: сформовано авторами на основі [8; 10; 11]

контролю. Стратегічні документи Національного банку України демонструють, що на рівні політики ця проблема вже усвідомлена, адже серед напрямів розвитку фінансового сектору прямо фігурують «автоматизація та безпаперові технології у наданні фінансових послуг, регулювання віртуальних активів та цифровий захист фінансового сектору» [9].

Найбільш чутливою сферою для необанків є фінансовий моніторинг. Тут цифровізація створює парадоксальну ситуацію: з одного боку, автоматизація дає банку більше інструментів для аналізу великих масивів даних, а з іншого, саме швидкість і масовість операцій ускладнюють виявлення підозрілих схем. Базельський комітет з банківського нагляду наголошує, що розвиток fintech вимагає від банків і наглядових органів переосмислення підходів до управління ризиками, операційної стійкості, аутсорсингу технологічних функцій, ідентифікації клієнтів та контролю за новими каналами надання фінансових послуг [5]. У випадку необанку ризик полягає не тільки в самій транзакції, а й у тому, що підозріла активність може проходити через автоматизовану систему швидше, ніж її встигає оцінити людина. До цього додаються дроблення платежів, транскордонний характер окремих операцій, використання віртуальних карткових продуктів, дистанційне відкриття рахунків та ризик використання викрадених або синтетичних ідентифікаційних даних. Саме з цих причин AML-контроль у необанку має спиратися в першу чергу на безперервний аналіз транзакційної поведінки, а не лише на формальне проходження onboarding-процедури. Базельський комітет у своїх рекомендаціях наголошує, що фінансовий моніторинг у цифровому банкінгу повинен бути ризик-орієнтованим, технологічно інтегрованим і здатним працювати в реальному часі [5]. Тому зростання необанків неминуче буде супроводжуватися зростанням ролі regtech, машинного аналізу поведінки клієнта та систем раннього виявлення аномалій та шахрайств.

Важливими також у цьому аспекті є питання фінансової інклюзії та доступності цифрового доступу. За даними Світового банку, у 2024 році 79% дорослого населення світу мали рахунок у банку, фінансовій установі або через провайдера мобільних грошей. До порівняння у 2021 році ця цифра складала – 76% та лише 51% у 2011 році. [11]. Необанк вписується в цю глобальну тенденцію органічно: він не просто переводить існуючого клієнта у цифровий канал, а пропонує можливість відкрити рахунок і розпочати активне фінансове життя там, де раніше для цього бракувало інфраструктури, часу або навичок. Водночас масова цифрова доступність породжує нові регуляторні питання, пов'язані з захистом споживача, прозорістю тарифів, якістю інформування та механізмами вирішення спорів у дистанційному форматі.

В Україні розвиток необанкінгу набуває особливої актуальності через воєнний стан, який істотно підвищив значення дистанційних фінансових сервісів для населення, бізнесу та держави. В умовах війни безперервний доступ до рахунків, платежів, переказів і базових банківських операцій став не просто питанням зручності, а елементом фінансової стійкості. Саме тому цифрові банки та мобільні фінансові сервіси в Україні слід оцінювати вже не лише як інноваційний сегмент ринку, а як важливу складову стабільного функціонування фінансової системи в кризових умовах [2, с. 275]. За таких обставин особливого значення набувають надійність цифрової інфраструктури, захист клієнтських даних, безперервність обслуговування та здатність банківських платформ працювати в умовах підвищених операційних і кіберризиків [5].

Повномасштабна війна, очевидно, загострила питання фінансового моніторингу та наглядової прозорості. Висока активність банку у повністю дистанційному форматі має супроводжуватися вищими вимогами до перевірки клієнтів, виявлення підозрілих операцій, фіксації ризикової поведінки та дотримання процедур у сфері протидії відмиванню грошей. У випадку необанків ці питання мають принципове значення, оскільки їхня бізнес-модель спирається на швидкість операцій, автоматизовану обробку даних і віддалену взаємодію з користувачем. Тому необанк необхідно розглядати не як спрощений формат банківського сервісу, а як технологічно складну фінансову установу, для якої вимоги до кіберзахисту, внутрішнього контролю та AML-процедур мають бути навіть жорсткішими, ніж у класичних моделей обслуговування.

З огляду на це подальший розвиток необанкінгу в Україні слід пов'язувати не лише з упровадженням нових цифрових рішень, а й із формуванням зрілої нормативної бази, здатної одночасно охопити питання дистанційної ідентифікації, фінансового моніторингу, операційної стійкості, захисту інформації та

відповідальності за функціонування алгоритмічних рішень. В умовах війни необанки вже стали частиною реальної фінансової практики, а отже потребують не спрощеного технологічного сприйняття, а повноцінного правового, регуляторного і безпекового осмислення. Стратегія розвитку фінансового сектору України показує, що модернізація фінансових послуг, цифровий захист сектору, автоматизація сервісів і посилення інституційної спроможності регуляторів уже розглядаються як взаємопов'язані завдання [9].

Висновки. Необанки стали закономірним результатом цифрової трансформації фінансового сектору та зміни способів надання банківських послуг. Їх розвиток свідчить про перехід від традиційної інфраструктурної моделі банкінгу до цифрово орієнтованої, у якій вирішальне значення мають швидкість сервісу, автоматизація процесів і якість дистанційної взаємодії з клієнтом. Водночас поширення необанків загострює питання банківського регулювання, фінансового моніторингу, AML-контролю та кіберстійкості цифрових платформ. Подальші перспективи необанкінгу безпосередньо залежать від здатності регуляторної системи адаптувати наглядові механізми до нових умов функціонування цифрових банків.

Досвід необанків в Україні є певною мірою унікальним. Якщо проаналізувати як розвивалися провідні міжнародні гравці, то в них прослідковується схильність нарощувати клієнтську базу за рахунок зручності сервісу та цінової конкуренції з традиційними банками. Проте український необанкінг (в першу чергу представлений Monobank) розвивався в умовах, де дистанційний банківський сервіс поступово перетворився на елемент інфраструктурної стійкості держави. Особливо важливо це стало з початком повномасштабного вторгнення, оскільки саме безперервний доступ до рахунків, платежів і переказів став не просто питанням зручності, а умовою функціонування економіки та фінансової системи країни в цілому.

Фінансові експерти прогнозують, що подальший розвиток необанкінгу, найімовірніше, супроводжуватиметься консолідацією ринку навколо великих технологічно зрілих платформ, посиленням вимог до regtech-рішень і поглибленням інтеграції фінансових сервісів у цифрове повсякденне життя клієнтів. В Україні все ж на першому місці – адаптація нормативно-регуляторної бази та кібербезпека в умовах підвищених воєнних ризиків, коли доступ до банківської інформації стала частиною військової стратегії ворога.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Болдуєв М. В., Болдуєва О. В., Лищенко О. Г. Тенденції розвитку світової банківської системи в умовах цифрової трансформації глобальної економіки. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. № 13. С. 20–26.

2. Кочеров М. В. Державне регулювання банківського сектора України в умовах цифрової трансформації. *Інвестиції: практика та досвід*. 2025. № 16. С. 271–277.

3. Науменкова С. В., Міщенко С. В. Проблеми цифрової трансформації банківської системи. *Economy and human-centrism: the modern foundation for human development*. 2021. DOI: https://doi.org/10.30525/978-9934-26-068-1-32

4. Дубина М., Попело О., Тарасенко О. Інституційні трансформації фінансової системи України в умовах розвитку цифрової економіки. *Проблеми та перспективи економіки та управління*. 2021. № 1(25). DOI: https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-1(25)-91-110

5. Implications of Fintech Developments for Banks and Bank Supervisors. Bank for International Settlements. URL: https://www.bis.org/bcbs/publ/d431.pdf

6. Digital Banking Maturity 2024. Deloitte. URL: https://www.deloitte.com/ce/en/industries/financial-services/research/digital-banking-maturity-2024.html

7. Pulse of Fintech H1'25. KPMG. URL: https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmgsites/xx/pdf/2026/02/pulse-of-fintech-h2-2025.pdf

8. N26 Delivers Over €500M Revenue and €350M Gross Profit in 2025, Hitting Its First Full Year of Net Profitability. N26. URL: https://n26.com/en-eu/press/press-release/n26-delivers-over-500m-euro-revenue-and-350m-euro-gross-profit-in-2025-hitting-first-full-year-of-net-profitability

9. 2025 Implementation Progress Report on Strategy of Ukrainian Financial Sector Development. Національний банк України. URL: https://bank.gov.ua/en/news/all/zvituyemo-pro-progres-u-realizatsiyi-strategiyi-rozvitku-finansovogo-sektoru-ukrayini-u-2025-rotsi

10. Annual Report 2025. Revolut Group. URL: https://assets.revolut.com/pdf/annualreport2025.pdf

11. The Global Findex Database 2025: Connectivity and Financial Inclusion in the Digital Economy. World Bank. URL: https://openknowledge.worldbank.org/entities/publication/8b9002b6-d8dd-426c-aa7c-6d7d16902cd7

REFERENCES:

1. Bolduiev, M. V., Bolduieva, O. V. & Lyshchenko, O. H. (2024). Tendentsii rozvytku svitovoi bankivskoi systemy v umovakh tsyfrovoi transformatsii hlobalnoi ekonomiky [Trends in the development of the global banking system in the context of the digital transformation of the global economy]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, vol. 13, pp. 20–26.

2. Kocherov, M. V. (2025). Derzhavne rehuliuvannia bankivskoho sektora Ukrainy v umovakh tsyfrovoi transformatsii [State regulation of the banking sector of Ukraine in the conditions of digital transformation]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, vol. 16, pp. 271–277.

3. Naumenkova, S. V. & Mishchenko, S. V. (2021). Problemy tsyfrovoi transformatsii bankivskoi systemy [Problems of digital transformation of the banking system]. *Economy and human-centrism: the modern foundation for human development*. Available at: https://doi.org/10.30525/978-9934-26-068-1-32

4. Dubyna, M., Popelo O. & Tarasenko, O. (2021). Instytutsiini transformatsii finansovoi systemy Ukrainy v umovakh rozvytku tsyfrovoi ekonomiky [Institutional transformations of the financial system of Ukraine in the conditions of digital economy development]. *Problemy ta perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia – Problems and prospects of economics and management*, vol. 1(25), pp. 91–110. Available at: https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-1(25)-91-110

5. Bank for International Settlements. Implications of Fintech Developments for Banks and Bank Supervisors. Available at: https://www.bis.org/bcbs/publ/d431.pdf

6. Deloitte. Digital Banking Maturity 2024. Available at: https://www.deloitte.com/ce/en/industries/financial-services/research/digital-banking-maturity-2024.html

7. KPMG. Pulse of Fintech H1'25. Available at: https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmgsites/xx/pdf/2026/02/pulse-of-fintech-h2-2025.pdf

8. N26. N26 Delivers Over €500M Revenue and €350M Gross Profit in 2025, Hitting Its First Full Year of Net Profitability. Available at: https://n26.com/en-eu/press/press-release/n26-delivers-over-500m-euro-revenue-and-350m-euro-gross-profit-in-2025-hitting-first-full-year-of-net-profitability

9. Natsionalnyi bank Ukrainy [National Bank of Ukraine]. 2025 Implementation Progress Report on Strategy of Ukrainian Financial Sector Development. Available at: https://bank.gov.ua/en/news/all/zvituyemo-pro-progres-u-realizatsiyi-strategiyi-rozvitku-finansovogo-sektoru-ukrayini-u-2025-rotsi

10. Revolut Group. Annual Report 2025. Available at: https://assets.revolut.com/pdf/annualreport2025.pdf

11. World Bank. The Global Findex Database 2025: Connectivity and Financial Inclusion in the Digital Economy. Available at: https://openknowledge.worldbank.org/entities/publication/8b9002b6-d8dd-426c-aa7c-6d7d16902cd7

Дата надходження статті: 12.08.2026
Дата прийняття статті до публікації: 28.10.2026
Дата публікації статті: 09.11.2026